

(המשך מעמוד 8)

פרס, ורכין כבש את מקום שניהם כסערה ההולכת וגואה. פרס, אומרים במיפלתגה העברי דה, פוחד לצאת נגד רבינו. הוא רגיש יותר לדימוי שלו מאשר רבינו. הוא אינו רוצה להיראות כמי שמעורר מחדש את היריבות ארוי כתישנים בין השניים. רבין, לעומתו, כך מוסיפים, אינו חושש למעמרו היציב, ולכן הוא מתחוק והולך. בחודשים האחרונים טענו רבים מראשי המיפלתגה לכתר היר"ר. ביניהם משה שחל, מוטה גור וגד יעקובי.

אך כרגע ברור לכל שאיש מש' לושת אלה אינו מהווה איום משמ" עותי על מעמדו של פרס כי ראש-המיפלתגה. היחיד המאיים עליו הוא יריבו הכמעט-מסורתי — יצחק רבין.

איפה היונים?

רני מיפלתגה העבודה טוע" נים כבר זמן רב שיש לדבר עם אש"ף. השר עוז וייצמן טוען זאת כבר חודשים רבים, חברת-הכנסת אורה נמיר מבצעת זאת, כורכה, כבר תקופה ארוכה, ואסור לשכוח, כמובן, את לובה אליאב, מחלוצי

אדה לאט-לאט אל תוך ענן של ער" פל אידיאולוגי ודרך-לא-דרך. "הי שבה בממשלה מוחקת אותנו", אמר השבוע אחד מחברי-הכנסת ה" בכירים של המיפלתגה, שהיה בשע" תו נגד הכניסה לקואליציה ממשל" תית עם הליכוד, "המיפלתגה לא קיימת כל זמן שהיא בממשלה". רבים מיוני-המיפלתגה מתלוננים שעד כה לא נערך דיון מעמיק במור סרות על היוזמה המדינית, ושלא נדונו השאלות השנויות במחלוקת, שהן, לדעת רבים, החשובות ביותר. "בתוכנית", אומר חיים רמון, יו"ר סיעת המערך בכנסת, "חסרה התייחסות לשאלות המהותיות ש" עליהן ניתן יהיה לגייס תמיכה בינלאומית ותמיכה ערבית. שא" לות כמו הצבעת ערכי מיוחרי-ריו שלים, או הפיקוח הבינלאומי על הבחירות. כל הדברים האלה הוצאו, כרי שאפשר יהיה להגיע להסכם בין הליכוד למערך. אבל כרגע ברור שללא סעיפים אלה ספק אם ניתן יהיה לגייס את תמיכת אר" צות-הברית לתוכנית ואת תמיכתם של הפלסטינים".

רמון, שהיה גם הוא נגד כניסת מיפלתגה לממשלה, אומר כי לדע" תו היתה המיפלתגה צריכה להציג תוכנית-בחירות מלאה, ועל הבסיס הזה ללכת לוויכוח עם הליכוד.

צילום: צביה חוה

חיב רמון עם פרס ואיפה היונים כולם?

המיפגשים עם אנשי אש"ף. באופן מפתיע — ואולי לא כלי" כך מפתיע — הצליח רבין ביוזמת" הבחירות שלו להשתיק גם את הירי" נים שביונים בתוך מיפלתגתו שלו. "ח"כ אורה נמיר, המבנית עם "מתנה רבין" בתוך המיפלתגה, שיי" כת כבר שנים למחנה היוני. למרות זאת היתה נמיר בעד כניסתה של המיפלתגה לקואליציה עם הליכוד ורק בגלל נושא המיפלתגה, כי שילג ממשלה צרה לא תקדם את נושא השלום. אם לא יהיה קונסנוס בין שתי המיפלתגות הגדולות, לא תהיה פריצת-דרך".

רבים במיפלתגה העבודה נאחזים באקס המצע המיפלתגי כבתי-ריון, ר" אומרים שביוזמה החרשה אין, בעי" צם, דבר הנוגד את דרכה של המיפ" לגה. מצע המיפלתגה קובע שלא יהיה משא-ומתן עם אש"ף. עיקרון זה הוא גם את קווי-היסוד של ה" ממשלה המשותפת. נמיר מודה כי מצע המיפלתגה מחייב את חברי המיפלתגה, אך מו" סיפה: "אבל בינתיים הכל התהפך והשתנה. אש"ף השתנה והתמתן, ארצות-הברית פתחה דלת לשיחות עם אש"ף, והמקום היחיד שלא השתנה, שלא נשמע ממנו ציוץ, הוא מיפלתגה העבודה". ובינתיים מיפלתגה העבודה מת'

אהיה הדובר

(המשך מעמוד 19)

אתה מנסה לדחוף רעיון או לקדם עניין — אתה לא תמיד יודע, מה, למה, כמה. ~ הניצחון עצמו? כן, זה חשוב. אימנו אותנו, בכדורגל, לזכות! הרי בשביל זה משחקים — הניצחון! אבל הפסדתי במירוץ לנשיאות. לא השפלתני את עצמי בהפסד. אחרי ההפסד? לא התמכרתי ל" כדורים, לא לשתיה (רמו עבה לע" בר קיטי דוקאקיס, שנעלה, מייקל, כשל מול ג'רג' כוש), לא התמו" טטתי, אני כאמת ובתמים חושב שהיה גרוע יותר לולא ניסיתי.

ילדות: „אמי היתה דומיננטית יותר..."

אני בא ממישפחה בורגנית, מע" מד בינוני. אבי היה איש-עסקים ב" קנה-מירה קטן. היינו ארבעה יל" דים. אני — השלישי. אמי היתה מורה ועובדת סוציאלית. הורי רצו שנלמד בקולג'. לכן אבי עבר 14 שעות ביממה. את ארבעתנו חינכו להיות את" לטים. חונכנו להיות קאתולים טר" בים. אני כוודאי נשמע לך "גודי" גודי" (יותר מדי חיובי)... הורי? היינו מישפחה מטריארכ" לית — אמה שלי היתה דומיננ" טית יותר. אבא שלי עבר במשך רוב היום.

ישראל: „אפילו יצאתי עם בח של רבי..."

גדלתי בלוס-אנג'לס, בסביבה לגמרי יהודית. אפילו יצאתי עם בת של רבי. כך, בעצם, התחילו קשרי עם היהדות. בראשונה ביקרתי ביש" ראל ב"1972, אחר-כך ב"1976, 1979. בביצור: חמש-שש פעמים. מישפחתי היתה שם. אני אוהב את ישראל! בגלל תפי" קרדי, אני פגש עם ערכים ותומ" כיהם. אני אומר להם: "אז מה א יש לי חברים יהודיים וישראליים? החבר של אויבך הוא אויבך גם כן?". ובכן, אני לא מאמין בעוינות תמידית. זה יכול להשתנות. חוששים בישראל מפני הממש" לה הדרשה? ובכן, תאמרי להם ש" לא ידאגו — אני פה... אהיה רובר עבור ישראל בממשלה. אספר לך סיפור: הלכתי לפגי" שה בירוג'יאיי (המגנית המאוחר" דת). מאוד ביקרו שם את העובדה שבוש השתמש בכינוי "השטחים ה" כבושים". קמתי ואמרתי שאני רור" קא לא מאוד להיות חבר בממש" לת-בוש השתרר שקט, ואז הוספתי שהשטח הכבוש היחיד, לרעתי, כמיוזמת-התיכון הוא לבנון! אוהו, באיזה מחיאות-כפיים זכיתי!

חלום: „ועידה בח'לאיבי או בירושלים?"

זה לא בגדר חלום, מפני שאני הולך לבצע זאת. כבר אמרתי ליצחק שמיר ולסדי קולק, עד כמה הייתי רוצה לערוך ועידה בינלאו" מית, אמריקאית-ישראלית, בנוש" אים שבהם אני עוסק. היכן? בתל-אביב או בירושלים.

מי הם המתנגדים

מסתבר שיש רבים במיפ" לגה המתנגדים לתוכנית, כפי שהיא מוצגת כיום. הם רואים את הקשיים שבה, את הסעיפים שלא נכנסו לתוכה, את המיכשולים שנצבעו בצבעים ורודים, את אחי" ות-העניינים הרבה. אחד המתנגדים העיקריים, שני" תן לגגם להביע את התנגדותו בה" רמת אצבע בישיבת-הממשלה, הוא השר עוז וייצמן. וייצמן הודיע שהוא מתנגד ל" תוכנית, וכך גם הצביע בממשלה. "לפי ההצעה הזאת יכול להיות ש" תהינה בחירות, אבל אז אש"ף יהיה מדולל עליידי חבש, ג'יבריל, חואתמה וכמובן עליידי חמ"ס בע" זה. ויש כמובן סיכוי שלא תהינה בחירות, ואז יגידו שאין עם מי לדי" בר.

"העניין הוא שמאו הסכמי קמפ" דייוויד, כל העולם השתנה. ברית" המועצות השתנתה, במצריים נוש" בות רוחות חדשות, כך גם בירדן, וגם אש"ף השתנה. אז אין טעם כ" יום לרבוך בדברים שנחתמו לפני כליכך הרבה שנים. "נוסף על זה, אנחנו במילא מנהלים משא-ומתן עם אש"ף דרך האמריקאים. אז למה שלא לעשות זאת כאופן ישרי?"

גם לווייצמן, כמו לרבים אחרים במיפלתגה, מפריע שמפלגת" העבודה נראית בחודשים האחרו" נים כמו ליכוד ב', אבל הם אינם טורחים לעשות שום דבר כדי לש" נות את המצב.

יותר מכך. בחודשים האחרונים מנחלת מדינת-ישראל מאמצים כמעט נואשים כדי למנוע את הע" לייזה הבינלאומית במעמדו של אש"ף, ובקיער במעמדה של ה" מדינה הפלסטינית שהוכרזה באל" ג'יר. השר יעקב צור, הנחשב גם הוא כנמנה על מתנה-היונים, עשה מא" מצים כבירים כדי שאירגון-הבר" אות-העולמי לא יקבל את המדינה הפלסטינית כחברה מלאה בשורר" תיו. ישראל גת, נציג המיפלתגה ב" אירופה, שהוזכר בזמנו כמי שהיה בדרך לתונים לפגישת עם ראש אש"ף בשם יו"ר המיפלתגה, נלחם בימים אלה כרי שהפלסטינים לא יקבלו מעמד של חברים מלאים באינטרנציונל הסוציאליסטי. כל זה למרות שרבים מן האנשי" האלה בטוחים שיש לנהל משא" ומתן עם אש"ף, ומאמינים שבסופו של דבר יתנהל משא-ומתן עם אש"ף. כל זה עקשה כאשר האנשי" מתחבאים בהלחטתיות תחת המע" טה של מצע-המיפלתגה השולל משא-ומתן עם אש"ף, כל זה מתוך מחשבה שהתוכנית הקיימת היא "הרע במיעוטו" ולכן יש לתמוך בה, אחרת יהיה יותר גרוע. וכך מצליח שמיר, בתמיכה בל" תימסוייגת כרבי, הגורר אחריו את יוני מיפלתגה-העבודה, להשתיק את המתנגדים העיקריים משמאל, ולהשיג שקט תעשייתי מצד המי" פלגה השנייה בגודלה בממשלה ר" כמדינה.

לחוצים על ההדק

(המשך מעמוד 28)

חות. מזל שמעה שאמו של גילי היסטריית. אינה יוצאת מהבית ו" אינה מוכנה לדבר עם איש. גם גילי לא יחיה בקלות ביריעה שהרג את חברו הטוב. מיד אחרי המיקרה הוא ניסה להתאבד, אך עוברים ושבים, ש" התקולו סביבו, נמנו את המשך הטרגדיה.

ארמונוי, אביו של איתן, אמר להוריו של גילי שאם ירצו, יוכלו להשתתף בהלווייה. הוא גם הזמין אותם לשיבעה. ארמונוי חזר והר" גיש שאין לו כוונות לנקום, והוא ממשיך לאהוב את גילי.

ארמונוי פחות אצילי, כשהוא מדרב על ההררכה שהחיללים מקב" לים בצע"ל.

"צבא צריך ללמד ולחזור ולל" מד איך לטעון נשק, איך לפרוק נשק ואיך לרבוך נשק. צריך להכ" נים את האצבע לאשגב ולראות שאין כדור בבית-הבלעיה.

"קורים כל-כך הרבה מיקרים כאלה, אז כנראה שלא מלמדים מספיק טוב. "אני גם יודע שחיילים שמת" גייסים לצה"ל ביום החמישי כבר ביום השישי יוצאים הביתה עם נשק. אז החילי, שיש לו פז"ם (פרקיזמן) של יום, הולך לפרדס מסוך ועושה מיטווחים".

סכין בהישג-יד

ר קל, שוי, ברור וניר, חברים טובים של איתן וגילי, מנחמים את המיקרה. ברור להם שלא היתה לגילי מחסנית בנשק. הוא הגיע מתערו" כה של חילי-התותחנים. יתכן שש" מר בתערוכה כשמחסנית ברובה, ובחוסר-זהירותו דרך את הנשק וכדור נטען. יתכן שפחד מתקיפה של ערבי. לכן נטע מרמלה לרמת-גן כשמחס" נית בנשק, וברמת-גן הוציא את המחסנית. הרובה הוא מסוג נ"ל. מהרגע שוכנס כדור לבית-הבלעיה, לחיצה על ההדק כשהנשק לא נצור גורמת לפליטת כדור. נושא שהנשק של גילי היה דרוך ולא נצור, וכשאיתן חיבק אותן, גילי החזיק את היר על ההדק.

יקי סרוסי: "זה מפחיד מה שקר" רה כאן. יכול מאוד להיות שגילי באמת פחד. אני עדיין לא חייל, אבל אני שומע מה החברה מדב" רים. "האפשרות של יציאה הביתה עם נשק טעון לא נראית לי. כשה" ערבי מתנפל, הוא יכול לבוא מא" חור, ואז אין סיכוי להתגונן בעזרת הנשק.

"אני הייתי מעדיף להסתובב עם סכין בהישג-יד, ואז יש סיכוי להי" תגבר על המתנפל".

עכשיו, מזל וארמונוי יושבים שיבעה. גילי במעצר עד תום החק" רות של המישטרה הצבאית. איתן קבור. יקי עומד להתגייס. שי, ברוך וניר הם כבר חיילים. מישהו צריך לעזור להם להח" ליש ששק טעון אינו פיתרון. מישהו צריך לעזור להם להבין ש" הסיכוי להיפגע מנשיאת נשק טעון בטרמפיות הוא גבוה הרבה יותר מהסיכוי שתוקף ערבי יתנפל עלי" הם. מישהו צריך להסביר להם שני" שק טעון — הורג.